BD2 – Pytania

TODO 1, 2.; 4.; 5.

1. Zarządzanie transakcjami współbieżnymi	2
1.1. Pojęcie transakcji, postulaty ACID. Poziomy izolacji transakcji i występowanie	
konfliktów. Przykłady ilustrujące problemy związane z przetwarzaniem transakcji na różnych poziomach izolacji.	2
1.1.1 Transakcja:	2
1.1.2 Właściwości ACID	3
1.1.3 Poziomy izolacji	3
1.1.4 PRZYKŁADY	9
1.2. Blokowanie dwufazowe (B2F) jako metoda zarządzania transakcjami współbieżnymi. Poprawność B2F.	13
	13
•	15
	16
•	16
1.3. Odtwarzanie baz danych. Algorytm UNDO/REDO. Problemy zatwierdzania i	17
	17
3, (18
<i>。</i>	19
	19
2. Indeksowanie i haszowanie w bazach danych	20
•	20
2.2. Dynamiczne tworzenie indeksu o strukturze B-drzewa przy dołączaniu/usuwaniu	
	22
 Indeksy o strukturze B-drzewa. Wpływ indeksów na złożoność operacji wyszukiwanie i modyfikowania (dołączanie i usuwanie) danych. 	22
2.4. Obliczenia związane z szacowaniem wysokości B-drzewa – i związanej z tym zajętości pamięci – przy zadanych parametrach indeksu.	22
2.5. Algorytmy haszowania danych w bazach danych i ich wpływ na złożoność operacji wyszukiwanie i modyfikowania (dołączanie i usuwanie) danych.	i 22
3. Optymalizacja zapytań	22
3.1. Optymalizacja selekcji. Przykład: przedyskutować strategie wykonania operacji selekcji w tabeli R z warunkiem (A = a) AND (B < b). Jak stosowanie indeksów wpływa na efektywność wykonywania tej operacji.	22
3.2. Optymalizacja złączenia. Przedyskutować złączenie tabel R i S według warunku R.A=S.B, według różnych strategii przy istnieniu i braku indeksów.	23
3.3. Optymalizacja heurystyczna. Podaj drzewo syntaktyczne przed i po zastosowaniu optymalizacji heurystycznej dla wybranego nietrywialnego przykładu.	27
4. Entity Framework i LINQ	30

ADO.NET, Entity Framework i LINQ (metody ORM).	30
4.1.2. Entity Framework:	32
4.1.3. LINQ:	34
4.2. Napisać w LINQ przykładowe zapytania wyrażone w SQL: selekcja, złączenie grupowanie, stosowanie funkcji agregujących.	, 35
Modele danych NoSQL i bazy danych NoSQL	36
5.1. Model danych JSON i baza Azure DocumentDB	36
5.1.1. Model danych JSON:	36
5.1.2. Azure DocumentDB:	37
5.2. Przykładowe zapytanie do bazy dokumentów JSON	37
5.3. Składnia danych według modelu Key/Value i baza Azure Storage	39
5.4. Sposób reprezentacji danych o podanym schematu ER w modelu JSON i Key/Value, np. dla Student-Egzamin-Przedmiot.	40
5.5. Dane BigData i metody ich przetwarzania (na przykładzie MS Azure)	40
XML, XPath i XQuery	42
6.1. Gramatyka XML i wyrażenia zgodne z tą gramatyką jako dokumenty XML.	42
6.2. Schematy XML: DTD i XML Schema	43
6.2.1. DTD	43
6.2.2. XML Schema	44
6.3. Model DOM – przykład, rodzaje wierzchołków.	45
6.4. Zapytania XPath: składnia, przykłady.	45
6.5. XQuery – ogólny schemat zapytań, przykłady zapytań	48

1. Zarządzanie transakcjami współbieżnymi

1.1. Pojęcie transakcji, postulaty ACID. Poziomy izolacji transakcji i występowanie konfliktów. Przykłady ilustrujące problemy związane z przetwarzaniem transakcji na różnych poziomach izolacji.

1.1.1 Transakcja:

Transakcją (T) nazywamy ciąg następujących operacji na wspólnej bazie danych:

R	czytanie (read)	r _T [x]	czytanie danej x przez transakcję T
---	-----------------	--------------------	--

W	zapis (write)	w _T [x]	zapisanie danej x przez transakcję T	
Α	odrzucanie (abort)	a _T	odrzucenie transakcji T	
С	zatwierdzanie (commit)	C _T	zatwierdzenie transakcji T	

gdzie x - jednostka danych na różnych poziomach granulacji tj.

- dana elementarna - krotka - zbiór krotek - tabela

Celem systemu zarządzania transakcjami jest takie sterowanie operacjami w BD, aby były one wykonywane z możliwie wysokim współczynnikiem współbieżności i przeciwdziałanie naruszeniu spójności BD

Zarządzanie współbieżnym dostępem:

- Blokowanie 2-fazowe (B2F) restrykcyjne, silne blokowanie stosowane w systemach z dobrze zdefiniowanymi transakcjami
- Blokowanie optymistyczne lekkie stosowane w "zwykłych" programach (bez transakcji)
- Blokowanie oparte na znacznikach czasowych niektóre transakcyjne systemy rozproszone

1.1.2 Właściwości ACID

Transakcje oraz protokoły zarządzania nimi w BD muszą spełniać właściwości ACID:

A	Atomowość (atomicity)	Każda transakcja: - jest pojedynczą i niepodzielną jednostką przetwarzania/odtwarzania - jest wykonywana w całości lub jej efekt nie jest widoczny w BD - nie zawiera podtransakcji
С	Spójność (consistency)	 po wykonaniu transakcji BD musi być spójna jeśli transakcja narusza warunki spójności BD to jest odrzucana
I	Odizolowanie (isolation)	 zmiany wykonywane przez transakcję niezatwierdzoną są ukryte dla innych transakcji wyjątek: tylko, gdy pozwala na to przyjęty poziom izolacji
D	Trwałość (duration)	 zmiany dokonane przez transakcję zatwierdzoną są trwałe w BD w przypadku awarii systemu musi istnieć możliwość ich odtworzenia (backup)

1.1.3 Poziomy izolacji

Wyróżniamy 4 poziomy izolacji transakcji:

- najniższy (0)
 - największa współbieżność
 - największe ryzyko mogą wystąpić anomalie
- najwyższy (3)

- brak wszelkich anomalii
- najbardziej kosztowny (często ponoszenie tych kosztów jest niepotrzebne) Wybór poziomu izolacji wiąże się z problemami:
 - zbyt niski poziom
 - zapewnia zwiększenie współczynnika współbieżności
 - może doprowadzić do niekorzystnych cech związanych z zachowaniem spójności bazy danych
 - zbyt wysoki poziom
- może powodować nieuzasadnione opóźnianie wykonywania transakcji Poziomy izolacji:
 - T operacje mogą być wykonywane współbieżnie
 - N brak współbieżności, dłuższy czas wykonywania transakcji, większa niezawodność przetwarzania i bezpieczeństwo spójności BD

Związki poziomów izolacji z problemami przetwarzania transakcji

Poziom izolacji	Brak odtwarzalności	Anomalia powtórnego czytania	Fantomy
0: READ UNCOMMITED	Т	Т	Т
1: READ COMMITED	N	Т	Т
2: REPEATABLE READ	N	N	Т
3: SERIALIZABLE	N	N	N

Poziom izolacji 0 (READ UNCOMMITTED)

Poziom izolacji READ UNCOMMITTED dopuszcza czytanie danych niezatwierdzonych (*uncommitted*), tj. danych które zostały zmienione przez transakcję jeszcze aktywną. Popularnie określany jest jako *dirty read* ("brudne czytanie").

Za operacje konfliktowe uważa się tylko parę operacji zapisu, a dwie operacje, z których jedna jest operacją odczytu nie są operacjami konfliktowymi.

Reguły współbieżności dla tego poziomu izolacji przedstawiono poniższej w tablicy (T oznacza, że operacje mogą być wykonywane współbieżnie, czyli nie są konfliktowe, N – oznacza brak współbieżności, a więc konfliktowość).

Reguły współbieżności dla poziomu izolacji 0 - READ UNCOMMITTED

100	Read	Write
Read	T	T
Write	T	N

- Przyjęcie tego rodzaju współbieżności operacji może doprowadzić do braku odtwarzalności, kaskady odrzuceń, anomalii powtórnego czytania oraz do pojawiania się fantomów.
- Zaletą tego poziomu izolacji jest jednak to, że uzyskujemy wysoki współczynnik współbieżność transakcji.
- Ten poziom izolacji należy wybierać dla tych transakcji, które nie wykorzystają wczytanych danych do modyfikacji bazy danych.

Poziom izolacji 1 (READ COMMITTED)

- Poziom izolacji READ COMMITTED wprowadza zakaz czytania danych z transakcji niezatwierdzonych, a więc czytać można tylko dane zatwierdzone (committed)
- Przy tym poziomie izolacji dopuszczalne jest jednak zapisywanie danych w transakcjach nie zatwierdzonych.
- Jest to domyślny poziom izolacji w MS SQL Server.
- Dwie operacje, z których pierwsza jest operacją czytania, a druga operacją zapisu nie są więc konfliktowe w myśl tego poziomu izolacji. Transakcje mogą więc zapisywać w innych transakcjach.
- Reguły współbieżności dla poziomu izolacji READ COMMITTED przedstawiono poniższej w tablicy (T oznacza, że operacje mogą być wykonywane współbieżnie, czyli nie są konfliktowe, N - oznacza brak współbieżności, a więc konfliktowość).

Reguły współbieżności dla poziomu izolacji 1 – READ COMMITED

	Read	Write
Read	T	T
Write	N	N

- Przyjęcie tego rodzaju współbieżności operacji eliminuje brak odtwarzalności oraz kaskadę odrzuceń.
- Na tym poziomie izolacji mogą jednak wystąpić zarówno anomalia powtórnego czytania, jak i zjawisko fantomów.

Poziom izolacji 2 (REPEATABLE READ)

- Poziom izolacji REPEATABLE READ wprowadza zakaz zapisywania w transakcjach niezatwierdzonych.
- Za konfliktowe uważa się takie pary operacji, gdzie co najmniej jedna jest operacją zapisu. Za niekonfliktowe uważa się tylko operacje czytania.
- Ten poziom izolacji eliminuje anomalie powtórnego czytania.
 - Reguły współbieżności dla poziomu izolacji REPEATABLE READ przedstawiono poniższej w tablicy (T oznacza, że operacje mogą być wykonywane współbieżnie, czyli nie są konfliktowe, N - oznacza brak współbieżności, a więc konfliktowość).

Reguły współbieżności dla poziomu izolacji 2 – REPEATABLE READ

	Read	Write
Read	T	N
Write	N	N

- Przyjęcie tego rodzaju współbieżności operacji eliminuje brak odtwarzalności, kaskadę odrzuceń oraz anomalię powtórnego czytania.
- Na tym poziomie izolacji mogą pojawiać się fantomy.

D)

Poziom izolacji 3 (SERIALIZABLE)

- Poziom izolacji SERIALIZABLE (szeregowalność) rozwiązuje problem fantomów.
- Należy uwzględnić formuły (warunki) definiujące zbiory danych, na których działają transakcje.
- SERIALIZABLE oznacza, że historia przetwarzania transakcji jest szeregowalna, a więc jest równoważna pewnej historii szeregowej (tj. takiej, gdzie wszystkie operacje jednej transakcji poprzedzają wszystkie operacje innej transakcji).

- Niech dane będą operacje o[φ] i p[ψ] pochodzące z dwóch różnych i aktywnych transakcji (φ i ψ są formułami określającymi zbiory danych, na których działa operacja) oraz niech operacja o poprzedza operację p, tzn. o[φ] < p[ψ].</p>
- Przyjmijmy oznaczenia:
- X = {x | φ(x)} zbiór danych spełniających warunek φ bezpośrednio przed wykonaniem operacji p(ψ).
- Y = {y | ψ(y)} zbiór danych spełniających warunek ψ bezpośrednio przed wykonaniem operacji p(ψ).
- X' = {x | φ(x)} zbiór danych spełniających warunek φ bezpośrednio po wykonaniu operacji p[ψ].

Pojęcie współbieżności operacji rozszerzamy obecnie następująco:

- Dwie operacje Read[φ] i Read[ψ] są zawsze współbieżne.
- Operacje, o[φ] i Write[ψ] są współbieżne, jeśli:

$$X \cap Y = \emptyset$$
 oraz

- X = X', tj.
- zbiór Y na którym działa druga z tych operacji jest rozłączny ze zbiorem X związanym z wykonaniem pierwszej, oraz
- wykonanie drugiej operacji nie zmieni zbioru związanego z wykonywaniem pierwszej.
- Operacje, Write[φ] i Read[ψ] są współbieżne, jeśli zbiór na którym działa druga z tych operacji jest rozłączny ze zbiorem związanym z wykonaniem pierwszej z nich. Formalnie:

$$X \cap Y = \emptyset$$
.

Reguły współbieżności dla poziomu izolacji SERIALIZABLE przedstawiono poniższej w tablicy (T oznacza, że operacje mogą być wykonywane współbieżnie, czyli nie są konfliktowe, N - oznacza brak współbieżności, a więc konfliktowość).

Reguły współbieżności dla poziomu izolacji 3 - SERIALIZABLE

	Read[ψ]		Write[ψ]		
	$X \cap Y = \emptyset$	$X \cap Y \neq \emptyset$	$X \cap Y = \emptyset \land X = X'$	$X \cap Y \neq \emptyset \lor X \neq X'$	
Read[φ]	Т	T	T	N	
Write[φ]	Т	N	Т	N	

- Przyjęcie tego rodzaju współbieżności operacji eliminuje wszystkie anomalię, w tym problem fantomów.
- Przy tym poziomie izolacji współbieżność transakcji jest najmniejsza, a efektywność przetwarzania bardzo niska. Należy więc stosować go tylko wtedy, gdy jest to naprawdę konieczne.

Poziom izolacji SNAPSHOT

- Dane czytane przez transakcje są "transakcyjnie spójne" (ang. transactionally consistent), tzn. reprezentują spójną wersję danych istniejącą w chwili rozpoczęcia transakcji.
- Transakcje widzą tylko te modyfikacje, które zostały zatwierdzone przed rozpoczęciem transakcji.
- Efekt jest taki, jakby transakcja posiadała "fotkę" (ang. snapshot) danych zatwierdzonych w momencie jej wystartowania.

F) PODSUMOWANIE

- Przyjęcie określonego poziomu izolacji może być źródłem problemów (anomalii) omówionych przy okazji historii przetwarzania transakcji. Może też eliminować te problemy.
- W poniższej tablicy symbol T oznacza, że dany problem występuje przy rozważanym poziomie izolacji, N - że nie występuje.

Związek poziomów izolacji z problemami przetwarzania transakcji

Poziom Izolacji	Brak odtwarzal ności	Anomalia powtórnego czytania	Fantomy
0 : READ UNCOMMITED	Т	Т	Т
1 : READ COMMITED	N	Т	T
2 : REPEATABLE READ	N	N	T
3 : SERIALIZABLE	N	N	N

1.1.4 PRZYKŁADY

- Problemy związane z przetwarzaniem bazy danych przy różnych poziomach izolacji zilustrujemy teraz przykładami z MS SQL Server.
- Przypuśćmy, że w bazie danych istnieje tabela Procesor o następującej postaci:

Procesor

Nazwa	Cena	Stan
200MMX	320	20
233MMX	370	50

- Na tabeli tej będą współbieżnie operowały dwie transakcje.
- Pierwsza z tych transakcji ma stały poziom izolacji, tj. domyślny READ COMMITTED, a poziom izolacji drugiej z nich ustalany jest za pomocą komendy SET TRANSACTION ISOLATION LEVEL

A) UNCOMMITED

Poziom izolacji READ UNCOMMITTED – przykład (anomalia brudnego czytania)

Transakcja T1

- set transaction isolation level read committed; go
- begin transaction
- update Procesor set Cena = 300 where Nazwa = '200MMX'
 (T1 zmienia cene)
- rollback (T1 wycofuje zmianę)

Transakcja T2

- set transaction isolation level read uncommitted; go
- begin transaction
- select Cena from Procesor
 where Nazwa = '200MMX'
 (T2 czyta zmienioną cenę (300))
- T2 ma niepoprawną informację o cenie (300 zamiast 320)

B) COMMITED

Poziom izolacji READ COMMITTED – przykład (anomalia powtórnego czytania)

Transakcja T1

- set transaction isolation level read committed; go
- begin transaction
- select Cena, Stan from Procesor where Nazwa = '200MMX'
 (T1 czyta cene i stan: (320, 20))
- select sum(Cena*Stan) from Procesor where Nazwa = '200MMX' (T1 czeka na zakończenie T2)
- Wykonanie oczekującej operacji select dla T1. Wynik sprzeczny z poprzednią operacją select (zwracana wartość: 310*20 = 6200)

Transakcja T2

- set transaction isolation level read committed; go
- begin transaction
- update Procesor set Cena = 310
 where Nazwa = '200MMX'
 (T2 zmienia cenę wczytaną przez T1)
- commit

C) Repeatable read

Poziom izolacji REPEATABLE READ – przykład (eliminacja anomalii powtórnego czytania)

Transakcja T1

- set transaction isolation level repeatable read; go
- begin transaction
- select Cena, Stan from Procesor where Nazwa = '200MMX'
 (T1 czyta cene i stan: (320, 20))
- select sum(Cena*Stan) from Procesor where Nazwa = '200MMX' (T1 oblicza wartość: 320 * 20 = 6400)
- commit

Transakcja T2

- set transaction isolation level repeatable read; go
- begin transaction
- update Procesor set Cena = 310 where Nazwa = '200MMX' (T2 czeka na zakończenie T1)
- Wykonanie oczekującej operacji update dla T2.

D) Rep. read (fantom)

Poziom izolacji REPEATABLE READ – przykład (problem fantomów)

Transakcja T1

- set transaction isolation level repeatable read; go
- begin transaction
- select Cena, Stan from Procesor where Nazwa = '200MMX' (T1 czyta cenę i stan: (320, 20))
- select sum(Cena*Stan) from Procesor where Nazwa = '200MMX' (T1 oblicza wartość: 6400 + 2500)

Transakcja T2

- set transaction isolation level repeatable read; go
- begin transaction
- insert into Procesor values('200MMX', 250, 10)
 (T2 dolgcza nową krotkę – "fantom")
- commit

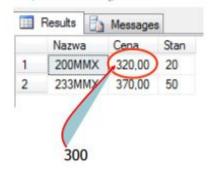
E) Snapshot

Poziom izolacji SNAPSHOT – przykład

(czytanie fotki, wersji transakcyjnie spójnej)

Transakcja T1

- set transaction isolation level read committed; go
- begin transaction
- update Procesor set Cena = 300 where Nazwa = '200MMX'
 (T1 zmienia cene)

Transakcja T2

- set transaction isolation level snapshot, go
- begin transaction
- select Cena from Procesor where Nazwa = '200MMX' (T2 czyta starą spójną cenę (320))

Poziom izolacji SERIALIZABLE

- Przy poziomie izolacji SERIALIZABLE zapewnia szeregowalność transakcji.
- Eliminuje wszelkie anomalie.
- W szczególności czuwa, aby transakcja późniejsza T2 podczas modyfikacji nie wpływała w żaden sposób na dane czytane lub zapisywane przez wcześniejszą transakcję T1.

Poziom izolacji SERIALIZABLE

- przykład (eliminacja problemu fantomów)

Transakcja T1

- set transaction isolation level serializable; go
- begin transaction
- select Cena, Stan from Procesor where Nazwa = '200MMX'
 (T1 czyta cenę i stan: (320, 20))
- select sum(Cena*Stan) from Procesor where Nazwa = '200MMX' (T1 oblicza wartość: 6400)
- commit

Transakcja T2

- set transaction isolation level repeatable read; go
- begin transaction
- insert into Procesor
 values('200MMX', 250, 10)
 (T2 czeka na zakończenie TI, gdyż zmienia/wprowadza dane spelniające warunek selekcji realizowanej przez TI)

1.2. Blokowanie dwufazowe (B2F) jako metoda zarządzania transakcjami współbieżnymi. Poprawność B2F.

1.2.1 Protokół blokowania dwufazowego B2F

Planista:

- a) to wyspecjalizowany moduł odpowiedzialny za zarządzanie transakcjami
- b) związany z menadżerem danych (MD)
- c) jego liczba jest równa liczbie lokalnych BD w systemie

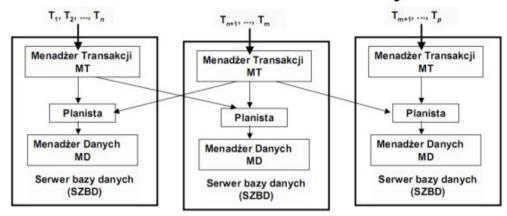
Działanie planisty:

Planista przyjmując operację O może:

- a) przekazać ją do wykonania (menadżerowi danych MD)
- b) umieścić ją w kolejce (gdy jest w konflikcie z inną operacją, czeka na zakończenie tamtej)

 c) odrzucić ją (wraz z całą transakcją) jeżeli zajdzie konieczność ze względu na zakleszczenie

Przetwarzanie transakcji

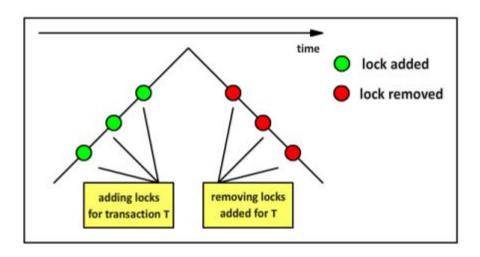
Protokół blokowania dwufazowego B2F

- realizuje: strategię planisty w komercyjnych SZBD planista B2F
- ma 2 fazy: fazę wzrostu oraz fazę zmniejszania
- zaleta: każda historia przetwarzania transakcji utworzona przez planistę B2F jest poprawna
- wada: może prowadzić do powstania zakleszczeń (deadlock)

Reguly planisty B2F

- 1) jeśli operacja p_i[x] może być wykonana, to planista:
 - a) zakłada blokadę (S dla odczytu lub X dla zapisu) na daną x dla transakcji T_i
 - b) przekazuje ją do wykonania menadżerowi danych MD jeśli operacja ta nie może być wykonana to planista:
 - a) umieszcza ją w kolejce
- 2) zdjęcie blokady następuje, gdy MD powiadomi planistę o zakończeniu operacji
- 3) po zdjęciu blokady założonej dla transakcji T, T nie można założyć innej blokady W procesie wykonywania transakcji wyróżniamy 2 fazy:
 - faza **zakładania blokad** (faza wzrostu)
 - faza zdejmowania blokad (faza zmniejszania)

Sposób zdejmowania blokad należy do danego poziomu izolacji

1.2.2 Realizacja poziomów izolacji przez planistę B2F

Założenia:

- blokadę S(SHARED) dla tej samej danej może uzyskać dowolna liczba transakcji
- blokadę X(EXCLUSIVE) dla konkretnej danej może uzyskać tylko jedna transakcja
- S i X nie mogą być jednocześnie założone na tę samą daną dla dwóch różnych transakcji
- uzyskanie blokady S jest konieczne dla odczytania danej
- uzyskanie blokady X jest konieczne dla zapisania (modyfikacji, usunięcia) danej

Realizacja B2F dla poziomu izolacji 0

- zdejmowanie blokad natychmiast po zakończeniu operacji
- zdjęcie blokady S z zablokowanej danej natychmiast po zakończeniu operacji Read
- na czas realizacji operacji Write, zablokowana dana zmienia blokadę X na S (można ją czytać, ale nie zapisać)
- całkowite zdjęcie blokady dla operacji Write po zatwierdzeniu transakcji

Realizacja B2F dla poziomu izolacji 1

- zdjęcie blokady S z zablokowanej danej natychmiast po zakończeniu operacji Read
- zdjęcie blokady X z zablokowanej danej po zatwierdzeniu transakcji

Realizacja B2f dla poziomu izolacji 2

- zdejmowanie blokad następuje dopiero po zatwierdzeniu transakcji

Realizacja B2F dla poziomu izolacji 3

 dodatkowe blokady sterowane przez warunki tzn. zablokowana jest możliwość takich aktualizacji (w tym dołączania), które wpływają na rekordy spełniające określony warunek.

1.2.3 Poprawność B2F

Poprawność B2F

Niech $H = (o_1, o_2, ..., o_m)$ będzie <u>historią przetwarzania</u> dla <u>zbioru transakcji</u> $\sum = (T_1, T_2, ..., T_n)$

Mówimy, że operacja o poprzedza w H operację ok, jeśli:

- i < k
- operacje te są konfliktowe
- zapisujemy jako: o_i < o_k

Mówimy, że transakcja T poprzedza w H transakcję T' jeśli:

- zachodzi 1 z 2warunków:
 - o istnieją w H operacje o i o' (pochodzące odpowiednio z T i T'), takie że o < o'
 - istnieje transakcja T", taka że T < T" < T'
- zapisujemy jako: T < T'

Historię H nazywamy poprawną, jeśli dla każdej pary transakcji T, $T' \in \Sigma$ spełniony jest warunek:

jeśli T < T', to nieprawda, że T' < T

Twierdzenie i dowód poprawności B2F

1.2.4 Twierdzenie:

Każda historia przetwarzania utworzona przez planistę B2F jest poprawna.

Dowód:

Pokażemy, że w każdej historii przetwarzania *H* utworzonej przez planistę B2F, dla każdej pary transakcji *T* i *T'* zachodzi warunek:

- 1. jeśli T < T', to założenie blokady na T' musi być poprzedzone zdjęciem blokady na T
- 2. dowód nie wprost:
 - a. załóżmy, że w H zachodzą: T < T' oraz T' < T
 - b. uwzględniając punkt (1):
 - i. założenie blokady na T musi być poprzedzone zdjęciem blokady z tej samej transakcji
 - ii. sprzeczność z trzecią regułą B2F
- 3. z punkt (2) wynika, że:
 - a. historia przetwarzania H nie mogła by utworzona przez planistę B2F
 - b. twierdzenie jest poprawne

1.3. Odtwarzanie baz danych. Algorytm UNDO/REDO. Problemy zatwierdzania i odtwarzanie transakcji rozproszonych.

1.3.1 Odtwarzanie baz danych (recovery)

System bazy danych musi być w stanie odtworzyć swój poprawny stan w sposób automatyczny, a więc bez interwencji człowieka.

Operacja odtwarzania powinna być automatycznie inicjowana w chwili restartu systemu. Organizacja systemu bazy danych i organizacja procesów jej przetwarzania musi być tak pomyślana, aby odtwarzanie takie było możliwe.

Odtwarzanie realizuje postulat trwałości ze zbioru postulatów ACID.

Odtwarzanie dotyczy awarii bazy danych wywołanych nieoczekiwanym przerwaniem przetwarzania transakcji (np. w wyniku awarii zasilania), a nie awarii krytycznych wywołanych np. uszkodzeniem pamięci dyskowej.

Omawianego w dalszym ciągu odtwarzania (recovery) nie należy mylić z odtwarzaniem z archiwum (restore).

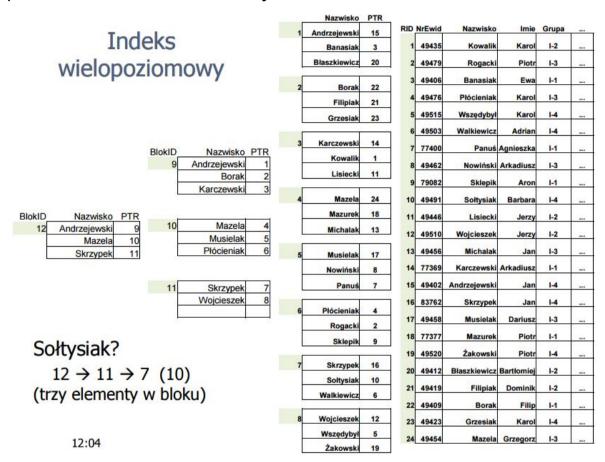
Algorytm UNDO/REDO

- Algorytm UNDO/REDO opisuje proces przetwarzania transakcji z uwzględnieniem możliwości odtworzenia bazy danych w przypadku awarii.
- Odtwarzanie bazy danych następuje w chwili restartu systemu po jego awarii.
- Algorytm UNDO/REDO jest stosowany wówczas, gdy w procesie odtwarzania konieczne jest wykonanie operacji UNDO dotyczącej przerwanych transakcji oraz operacji REDO dotyczącej zatwierdzonych transakcji.
- UNDO oznacza przywrócenie poprzednich (zatwierdzonych) wartości tym danym, które były zmieniane przez transakcje przerwane przed ich zatwierdzeniem.
- Operacja jest konieczna wtedy, gdy strategia wymiany stron w PCh prowadzona jest przez MPCh niezależnie od MO.
- Może więc się zdarzyć, że blok danych z PCh został zapamiętany w bazie danych w momencie, gdy transakcja zapisująca w nim dane nie została jeszcze zatwierdzona. W przypadku awarii należy więc te zmiany wycofać.

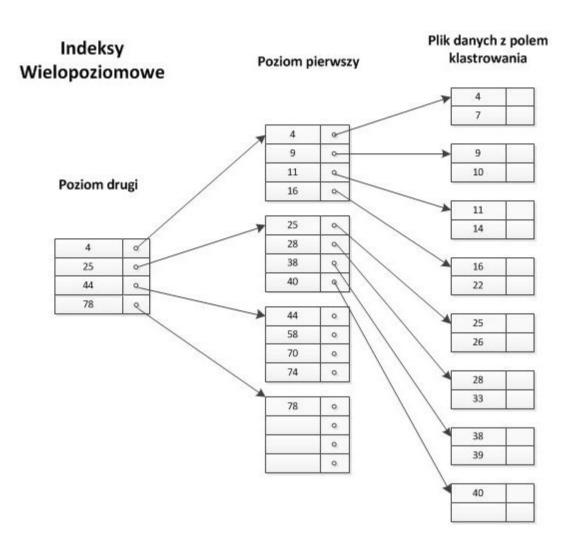
- REDO oznacza ponowne wykonanie operacji aktualizacji danych wykonanych przez transakcje zatwierdzone.
- Operacja ta jest konieczna wtedy, gdy MPCh prowadzi własną strategię wymiany stron.
- Może więc się zdarzyć, że mimo iż transakcja została zatwierdzona, to wykonane przez nią zmiany nie zostały jeszcze zrzucone z PCh do bazy danych. W przypadku awarii nastąpi utrata efektów pracy transakcji.
- 1.4. Zarządzanie transakcjami z wykorzystaniem znaczników czasowych.
- 1.5. Blokowanie optymistyczne (patrz LINQ).

2. Indeksowanie i haszowanie w bazach danych

2.1. Budowa indeksów wielopoziomowych. Złożoność przeszukiwania i aktualizacji.

Indeksy wielopoziomowe – dla pierwszego poziomu tworzymy indeks podstawowy i nazywamy go indeksem drugiego poziomu. Analogicznie dla poziomu drugiego, gdzie tworzy się indeks poziomu trzeciego. Indeksy wielopoziomowe można konstruować z wykorzystaniem indeksów podstawowych, wtórnych i zgrupowanych, pod warunkiem jednak, że indeks pierwszego poziomu ma różne wartości i rekordy stałej długości.

- 2.2. Dynamiczne tworzenie indeksu o strukturze B-drzewa przy dołączaniu/usuwaniu elementów. Przykłady.
- 2.3. Indeksy o strukturze B-drzewa. Wpływ indeksów na złożoność operacji wyszukiwanie i modyfikowania (dołączanie i usuwanie) danych.
- 2.4. Obliczenia związane z szacowaniem wysokości B-drzewa i związanej z tym zajętości pamięci – przy zadanych parametrach indeksu.

Zadanie 2 (6 pkt.)

- 1) Omów budowe indeksu o postaci B-drzewa.
- 2) Oblicz maksymalne zużycie pamięci konieczne na zapamiętanie indeksu o postaci B-drzewa, przy następujących danych:

N = 100 000 - liczba rekordów w pliku głównym,

B = 1kB - wielkość bloku,

P = 4B - wielkość pola wskaźnikowego, A = 8B - wielkość pola adresowego, X = 20B - wielkość pola klucza indeksowania.

Jaka jest wówczas wysokość B-drzewa?

Zadanie 2

2)

Najpierw obliczamy m. Musi być to taka największa liczba całkowita, dla której

$$2m(P+A+X)+P \leq B$$

Stad m=15.

Przy minimalnym wypełnieniu bloków indeksu ich liczba jest równa:

$$1 + \left[\frac{99999}{15} \right] = 6668$$

Przy maksymalnum wypełnieniu bloków indeksu ich liczba jest równa:

$$\left[\frac{100000}{30}\right] = 3334$$

Liczba bloków, M, (o wielkości 1kB) pamięci konieczna na zapamiętanie tego indeksu ograniczona jest wiec przedziałem

$$3334 \le M \le 6668$$
.

Przy jakiej wysokości B-drzewa (indeksu) zapewniona jest możliwość zapamiętania takiej liczby bloków?

h	Przy minimalnym wypełnieniu		Przy maksymalnym wypełnieniu	
	Bloków na poziomie h	Lącznie w drzewie o wysokości h	Bloków na poziomie h	Łącznie w drzewie o wysokości h
1	1	1	1	1
2	2	3	31	32
3	32	35	961	993
4	512	547	29791	30784
5	8192	8739		

Indeks będzie więc miał 4 poziomy. Wypełnienie bloków nie będzie ani minimalne, ani maksymalne tylko pośrednie. (Dlaczego?)

2.5. Algorytmy haszowania danych w bazach danych i ich wpływ na złożoność operacji wyszukiwanie i modyfikowania (dołączanie i usuwanie) danych.

3. Optymalizacja zapytań

3.1. Optymalizacja selekcji. Przykład: przedyskutować strategie wykonania operacji selekcji w tabeli R z warunkiem (A = a) AND (B < b). Jak stosowanie indeksów wpływa na efektywność wykonywania tej operacji.

Oszacowanie liczby transmisji między pamięcią operacyjną a pamięcią dyskową.

	Struktura dostępu względem atrybutu A	Wyszukiwanie równościowe $A = c$ (warunek spełniony jest przez s rekordów, $s \ge 1$)	Wyszukiwanie nierównościowe A θ c, θ ∈ {<, <=, >, >=} (warunek spełniony jest przez połowę rekordów)
		(a)	(b)
UL	Plik nieuporządkowany, wyszukiwanie liniowe dla unikatowego atrybutu.	<u>b</u> <u>2</u>	ь
L	Plik nieuporządkowany, wyszukiwanie liniowe dla nieunikatowego atrybutu.	ь	b
U C	Indeks klastrowy dla unikatowego atrybutu (UNIQUE-CLUSTERED)	x + 1	$x + \frac{b}{2}$
С	Indeks klastrowy dla nieunikatowego atrybutu (CLUSTERED)	$x + \frac{s}{bfr}$	$x + \frac{b}{2}$
UNC	Indeks nieklastrowy dla unikatowego atrybutu (UNIQUE-NONCLUSTERED)	x + 1	$x + \frac{b1}{2} + \frac{r}{2}$
NC	Indeks nieklastrowy dla nieunikatowego atrybutu (NONCLUSTERED)	x + s	$x+\frac{b1}{2}+\frac{r}{2}$

Przykład(brakuje danych żeby to wyprowadzić z poleceniu)

(q4):
$$\sigma_{Ple\acute{c}='K'\ AND\ Pensja>4500\ AND\ IdDziału=500}(PRACOWNIK)$$

- b = 2 000, r = 10 000, bfr = 5,
- Indeks klastrowy, na nieunikatowym atrybucie Pensja, o parametrach:
 x = 3, s = 20
- Indeks nieklastrowy, na nieunikatowym atrybucie IdDziału, o parametrach: x = 2, b1 = 4, s = 80.
- Indeks nieklastrowy, na nieunikatowym atrybucie Płeć, o parametrach:
 x = 1, s = 5000
- Zaczynamy od Płeć = 'K', wtedy:

$$NC_{\circ}(Ple\acute{c}) = x + s = 1 + 5000 = 5001$$

zaczynamy od Pensja > 4500, wtedy:

$$C_b(Pensja) = x + b/2 = 3 + 1000 = 1003$$

Wyszukiwanie z użyciem indeksu:

$$NC_a(IdDzialu) = x + s = 2 + 80 = 82$$

Stosowanie indeksów znacznie wpływa na efektywność wykonania selekcji.

3.2. Optymalizacja złączenia. Przedyskutować złączenie tabel R i S według warunku R.A=S.B, według różnych strategii przy istnieniu i braku indeksów.

Oszacowanie liczby transmisji między pamięcią operacyjną a pamięcią dyskową. Metody:

J1. złączenie metodą pętla zewnętrzna-pętla zagnieżdżona,

Koszt zależy od tego, która tabela będzie przeglądana w pętli zewnętrznej, a która w pętli wewnętrznej.

J2. złączenie metodą pętla zewnętrzna - selekcja dopasowanych krotek,

Koszt zależy od kosztu wyszukiwania zbioru rekordów z S dopasowanych do r.A.

J3. złączenie scalające plików posortowanych rosnąco wg. A i B,

W metodzie J3 każdy blok z pliku R i każdy blok z pliku S transmitowany jest dokładnie jeden raz.

$$C_{J3} = b_R + b_S + \frac{js \cdot |R| \cdot |S|}{bfr_{RS}}$$

Przykład:

Dla tabel:

PRACOWNIK(IdPrac, Nazwisko, Imię, DataUr, Adres, Płeć, Pensja, IdKier, IdDziału)

DZIAŁ(IdDz, Nazwa, IdKier, FunduszPłac)

Oszacować koszty realizacji następujących operacji złączenia:

(q5): PRACOWNIK MIdDziahı = IdDz DZIAŁ

(q6): PRACOWNIK ⋈_{IdPrac} = IdKier DZIAŁ

Przy założeniach:

• $js_{q5} = 1/125$, gdyż IdDz jest kluczem głównym w tabeli DZIAŁ,

bfr_{PD} = 4 rekordy wynikowe na blok.

Rozwiązanie 1: (q5 metoda J1, Prac(Dział))

PRACOWNIK(IdPrac, Nazwisko, Imię, DataUr, Adres, Płeć, Pensja, IdKier, IdDziału)

DZIAŁ(IdDz, Nazwa, IdKier, FunduszPłac)

 $r_p = 10~000 - liczba rekordów,$

bp = 2 000 - liczba bloków,

r_D = 125 - liczba rekordów,

b_D = 13 – liczba bloków,

$$js_{q5} = 1/125$$
, $bfr_{PD} = 4$

J1: Z plikiem PRACOWNIK w pętli zewnętrznej:

$$C_{J1} = b_R + b_R \cdot b_S + \frac{js \cdot |R| \cdot |S|}{bfr_{RS}}$$

$$C_{J1} = b_P + b_P \cdot b_D + \frac{j s_{q5} \cdot \left| PRACOWNIK \right| \cdot \left| DZIAL \right|}{b f r_{PD}} = 2000 + 2000 \cdot 13 + \frac{\frac{1}{125} \cdot 10000 \cdot 125}{4} = 30500$$

Rozwiązanie 2: (q5 metoda J1, Dział(Prac))

PRACOWNIK(IdPrac, Nazwisko, Imię, DataUr, Adres, Płeć, Pensja, IdKier, IdDziału)

DZIAŁ(IdDz, Nazwa, IdKier, FunduszPłac)

 $r_p = 10~000 - liczba rekordów,$

b_p = 2 000 - liczba bloków,

r_D = 125 - liczba rekordów,

b_D = 13 – liczba bloków,

$$js_{a5} = 1/125$$
, $bfr_{pD} = 4$

J1: Z plikiem DZIAŁ w pętli zewnętrznej

$$C_{J1} = b_R + b_R \cdot b_S + \frac{js \cdot |R| \cdot |S|}{bfr_{RS}}$$

$$C_{J1} = b_D + b_D \cdot b_P + \frac{js_{q5} \cdot \left| PRACOWNIK \right| \cdot \left| DZIAL \right|}{bfr_{PD}} = 13 + 13 \cdot 2000 + \frac{\frac{1}{125} \cdot 10000 \cdot 125}{4} = 28513$$

Rozwiązanie 3: (q5 metoda J2, Prac(Dział))

PRACOWNIK(IdPrac, Nazwisko, Imie, DataUr, Adres, Pleć, Pensja, IdKier, IdDziału) DZIAŁ(IdDz. Nazwa, IdKier, FunduszPłac)

$$r_p = 10~000 - liczba rekordów,$$
 $b_p = 2~000 - liczba bloków,$

 $b_D = 13 - liczba bloków,$

$$js_{a5} = 1/125$$
, $bfr_{p0} = 4$

Indeks klastrowy, na unikalnym atrybucie IdDz, o parametrach: x = 1, s = 1.

J2: Stosujemy metodą J2 z plikiem PRACOWNIK w petli zewnętrznej i z indeksem klastrowym na pliku DZIAŁ wg unikalnego atrybutu IdDz:

$$C_{J2} = b_R + |R| \cdot C_{Sel} + \frac{js \cdot |R| \cdot |S|}{bfr_{RS}}$$

$$C_{J2} = b_P + \left| PRACOWNIK \right| \cdot (x+1) + \frac{js_{q5} \cdot \left| PRACOWNIK \right| \cdot \left| DZIAL \right|}{bfr_{PD}} =$$

$$2000 + 10000 \cdot 2 + \frac{\frac{1}{125} \cdot 10000 \cdot 125}{4} = 24500$$

12:05

Rozwiązanie 4: (q5 metoda J2, Dział(Prac))

PRACOWNIK (IdPrac, Nazwisko, Imię, DataUr, Adres, Płeć, Pensja, IdKier, IdDziału) DZIAŁ(IdDz, Nazwa, IdKier, FunduszPłac)

 $r_p = 10~000 - liczba~rekordów, b_p = 2~000 - liczba~bloków,$

 $r_D = 125 - liczba rekordów,$

b_D = 13 – liczba bloków,

$$js_{q5} = 1/125$$
, $bfr_{pD} = 4$

Indeks nieklastrowy, na unikalnym atrybucie IdKier, o parametrach: x = 2, s = 1.

J2: Stosujemy metodą J2 z plikiem DZIAŁ w pętli zewnętrznej i z indeksem nieklastrowym na pliku PRACOWNIK wg nieunikalnego atrybutu IdDziału:

$$C_{J2} = b_R + \left| R \right| \cdot C_{Sel} + \frac{js \cdot \left| R \right| \cdot \left| S \right|}{bfr_{ps}}$$

$$C_{J2} = b_D + \left|DZIAL\right| \cdot (x+s) + \frac{js_{qs} \cdot \left|PRACOWNIK\right| \cdot \left|DZIAL\right|}{bfr_{PD}} =$$

$$13 + 125 \cdot (2 + 80) + \frac{\frac{1}{125} \cdot 10000 \cdot 125}{4} = 12763$$

29

28

Rozwiązania: (q5). Podsumowanie

- Najniższym kosztem charakteryzuje się przypadek (4).
- Uwaga: Jeśli założymy, że w systemie dostępnych jest co najmniej 15 buforów zamiast 3, to 13 z nich można by wykorzystać do pamiętania bloków pliku DZIAŁ. Wówczas koszt dla przypadku (2) zostałby znacząco zredukowany i wynosiłby:

$$C_{J1} = b_D + b_P + \frac{js_{q5} \cdot \left| PRACOWNIK \right| \cdot \left| DZIAL \right|}{bfr_{pD}} = 13 + 2000 + \frac{\frac{1}{125} \cdot 10000 \cdot 125}{4} = 4513$$

I wówczas ta metoda byłaby najbardziej efektywna.

3.3. Optymalizacja heurystyczna. Podaj drzewo syntaktyczne przed i po zastosowaniu optymalizacji heurystycznej dla wybranego nietrywialnego przykładu.

Heurystyczna technika optymalizacji wykorzystuje reguły heurystyczne w celu modyfikowania wewnętrznej reprezentacji zapytania (drzewa zapytania) w celu zwiększenia oczekiwanej wydajności działania

Analizator składniowy najpierw generuje początkową reprezentację wewnętrzną, która jest optymalizowana zgodnie z regułami heurystycznymi (np. stosowanie operacji selekcji i projekcji przed operacją złączenia)

Otrzymujemy końcowe drzewo zapytania a następnie generuje się plan wykonania zapytania w celu wykonania grup operacji

Przykład:

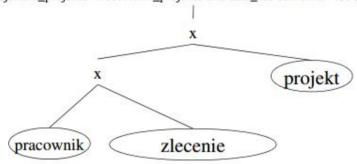
Select nazwisko from pracownik, projekt, zlecenie

where nazwa='wodnik' and pracownik.id_pracownika=zlecenie.id_pracownika and projekt.nr_projektu=zlecenie.nr_projektu and data_zatrudnienia>'1998-12-31';

Początkowe drzewo zapytań:

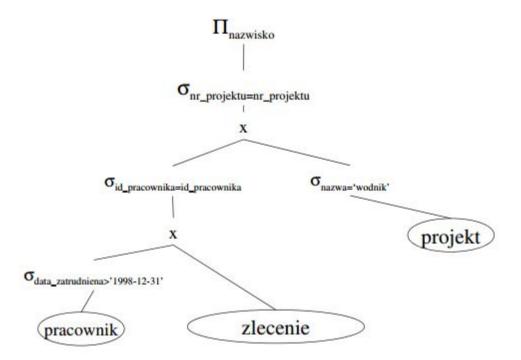

nazwa='wodnik' and pracownik.id_pracownika=zlecenie.id_pracownika and projekt.nr_projektu=zlecenie.nr_projektu and data_zatrudnienia>'1998-12-31'

Przykład cd

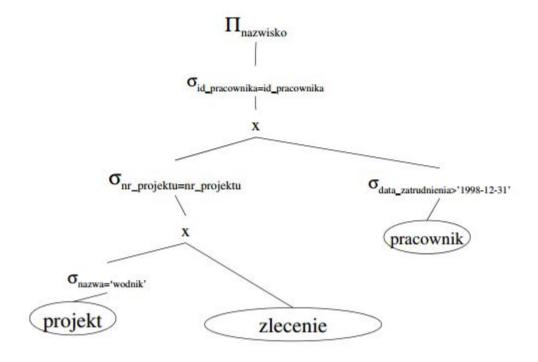
Przeniesienie operacji select w dół drzewa

22

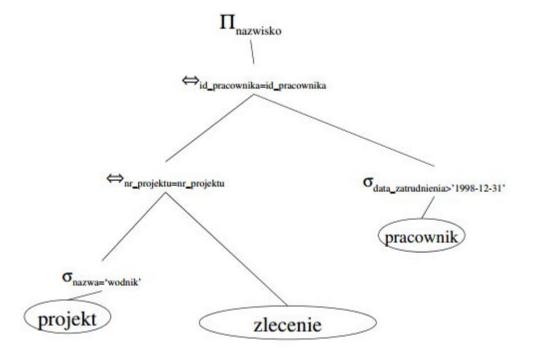
Przykład cd

Zastosowanie bardziej restrykcyjnej operacji select jako pierwszej

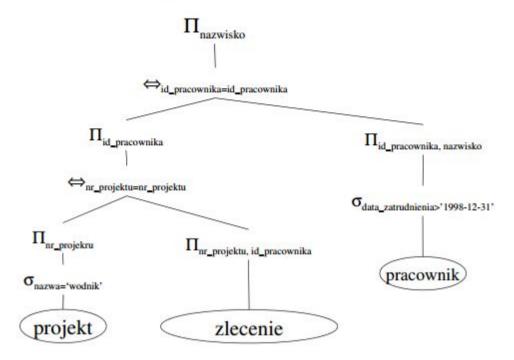
Przykład cd

Zastąpienie iloczynu kartezjańskiego i select operacją join

Przykład cd

Redukcja liczby atrybutów

4. Entity Framework i LINQ

- 4.1. Przetwarzanie relacyjnej bazy danych z poziomu języka C# i z wykorzystaniem ADO.NET, Entity Framework i LINQ (metody ORM).
- **4.1.1. ADO .NET**: (tego nie znalazłem na prezentacjach)
 - zbiór bibliotek typu obiektowego które pozwalają zarządzać danymi w platformie .NET
 - Przede wszystkim chodzi o bazy danych, jednak ADO .NET może też współpracować z plikami tekstowymi, arkuszami Excela czy plikami XML.
 - podstawowe klasy: DataSet może przechowywać duże ilości danych w
 postaci tabel (obiekt klasy DataTable), ich relacji (obiekt klasy DataRelation)
 oraz więzów spójności (czyli modyfikatory NOT NULL, UNIQUE, PRIMARY
 KEY etc.)
 - biblioteki znajdują się w przestrzeni nazw System. Data natomiast biblioteki do konkretnych źródeł danych znajdują się w System. Data. Zrodlo Danych,

gdzie *ZrodloDanych* musimy użyć nazwy odpowiedniej biblioteki, np. **SqlClient** dla serwera MS-SQL, **OracleClient** dla Oracle SQL, **OleDb** dla danych o interfejsie OleDb, np. pliki programu Acces lub Excel (patrzcie na foto ale raczej foto żeby zrozumieć a nie zakuć:))

ADO.NET and .NET Base Class Library (Cont.)

Namespace	Description	
System.Data	Classes, interfaces, delegates, and enumerations that define and partially implement the ADO.NET architecture	
System.Data.Common	Classes shared by .NET Framework data providers	
System.Data.Design	Classes that can be used to generate a custom-typed data set	
System.Data.Odbc	The .NET Framework data provider for ODBC	
System.Data.OleDb	The .NET Framework data provider for OLE DB	
System.Data.Sql	Classes that support SQL Server-specific functionality	
System.Data.OracleClient	The .NET Framework data provider for Oracle	
System.Data.SqlClient	The .NET Framework data provider for SQL Server	
System.Data.SqlServerCe	The .NET Compact Framework data provider for SQL Server Mobile	
System.Data.SqlTypes	Classes for native SQL Server data types	
Microsoft.SqlServer.Server	Components for integrating SQL Server and the CLR	

do odczytu danych ADO .NET udostępnia kolejno następujące klasy:
 Connection (do nawiązaniu połączenia w oparciu o connectionstring),
 Command (do wykonania zapytania w oparciu o zapytanie (xD)) i
 DataReader (do odczytu danych gdy połączenie i zapytanie zostanie wykonane poprawnie)

Uwaga - nie istnieje ogólne polecenie command, datareader etc, tylko specyficzne, np. **SqlDataReader** etc - przykład niżej

Data Provider	Namespace	Connection Class	
ODBC	System.Data.Odbc	OdbcConnection	
OLE DB	System.Data.OleDb	OleDbConnection	
Oracle	System.Data.OracleClient	OracleConnection	
SQL Server	System.Data.SqlClient	SqlConnection	
SQL Server CE	System.Data.SqlServerCe	SqlCeConnection	

- przykład dla ms-sql http://pastebin.com/CEMRjug0
- przykład dla bazy z programu Acces http://pastebin.com/Gtb74PJq
- przykład dla Oracle-SQL http://pastebin.com/qvArjy8w
- bardzo profesjonalna prezentacja po angielsku 50 stron ale przejrzeć warto http://www.slideshare.net/ngeamsoly/3-adonet

4.1.2. Entity Framework:

- jest komponentem .NET Framework
- jest zbiorem technologii ADO.NET wspierających tworzenie oprogramowania zorientowanego na dane (and. data-oriented)
- jest środowiskiem (frameworkiem) realizacji odwzorowań obiekty-relacje
 (ORM Object-Relational Mapping), które umożliwia użytkownikowi pracę z danymi relacyjnymi tak jak z obiektami. Eliminuje to konieczność pisania większości kodu dostępu do danych.
- Korzystając z ER użytkownik wydaje zapytania w języku LINQ, a następnie operuje na nich jak na silnie typowanych obiektach. (silnie typowane obiekty to podział na typy i konsekwencja w używaniu tychże typów, czyli np. nie zrobimy 6 * "3" (int * string) ale np. w php czy js dałoby się to zrobić bo tam nie ma silnie typowanych obiektów)
- EF jest rozszerzeniem środowiska ADO.NET dając użytkownikowi automatyczny mechanizm operowania na bazie danych bez konieczności korzystania z DataReader i DataSet.
- EF udostępnia współbieżność optymistyczną w celu przyspieszenia dostępu do danych; EF zapamiętuje w pamięci podręcznej zawartość i jeżeli zawartość bazy się nie zmieniła, dane są odczytywane lokalnie; zmiany w bazie danych sprawdzane są na podstawie stempla czasowego w kolumnie RowVersion, który jest aktualizowany przy każdej operacji na danej tabeli
- EF może działać asynchronicznie (wymagane użycie słowa async w funkcji oraz zwracania obiektu typu Task) oraz funkcję await, która oznacza, że wątek wywołujący może kontynuować swoje działanie do czasu zakończenia oznakowanego polecenia asynchronicznego; przykłady (do zerknięcia, nauka na pamięć raczej jest bez sensu):

Asynchroniczność: czytanie http://www.entityframeworktutorial.net/EntityFramework6/async-query-and-save.aspx

Asynchroniczność: zapisywanie

http://www.entityframeworktutorial.net/EntityFramework6/async-query-and-save.aspx

```
private static async Task SaveStudent(Student editedStudent)
{
   using (var context = new StudiaBDEntities1())
   {
     context.Entry(editedStudent).State = EntityState.Modified;
     Console.WriteLine("Start SaveStudent...");
     int x = await (context.SaveChangesAsync());
     Console.WriteLine("Koniec SaveStudent...");
   }
}
```

transakcja – zakres, w którym znajdują się polecenia związane z operacjami na bazie danych. W przypadku EF możemy wykonywać wiele operacji na bazie danych, ale zostaną one wykonane dopiero w momencie wywołania funkcji context.SaveChanges() – dzięki temu operacje te zostaną zoptymalizowane przez EF i zajmą mniej czasu i zasobów; Database.BeginTransaction i Database.UseTransaction to metody pozwalające kontrolować transakcje

użycie: trzy sposoby na stworzenie modelu danych.

- <u>Database First</u> **baza danych istnieje** przed kodowaniem aplikacji. Za pomocą *ADO.NET Entity Data Model* dodajemy istniejące w bazie tabele, widoki oraz procedury składowane do projektu.
- <u>Code First</u> najpierw tworzymy klasy w aplikacji, a następnie na podstawie tych klas chcemy utworzyć bazę danych
- <u>Model First</u> najpierw tworzymy model bazy danych za pomocą specjalnego designera, a następnie na jego podstawie tworzymy bazę danych

4.1.3. LINQ:

- powszechność teorii zorientowania obiektowego wymusiło powstanie LINQ, dzięki któremu w wygodny sposób możemy dokonywać operacji przeglądania, filtrowania i projekcji (pobieranie kolumn) zbioru danych każdym języku programowania środowiska .NET z jednoczesnym zachowaniem ich deklaratywności (deklaratywność to opisywanie wyniku a nie poszczególnych kroków potrzebnych do jego osiągnięcia, przeciwieństwo imperatywności)
- sprawdzanie składni podczas kompilacji oraz przy użyciu IntelliSense (to to że podkreśla nam błędy podczas pisania w Visualu)
- główną ideą LINQ jest udostępnienie tych samych metod do obsługi różnych typów danych (np. kolekcji (np. list), dokumentów XML, baz danych)
- Wbudowanie mechanizmów SQL-owych do języków programowania platformy .NET (LINQ to SQL) zapewnia silne typowanie dla danych relacyjnych (czyli że dane z tabeli bazy danych będą określonego typu np. int, string, jakaś nasza klasa etc.) zachowując wagę idei relacji oraz wydajność przetwarzania zapytań w podstawowym serwerze danych.
- przykład "gołego" LINQ i LINQ w postaci wyrażenia lambda (osobiście preferuję to drugie bo jest bardziej ludzkie aczkolwiek oba działają tak samo wydajnie i zawsze są zamienne)

Trzy standardowe operatory zapytaniowe: Where, OrderBy, and Select. (jest ich ok 50!)

 w celu użycia LinQ to SQL należy skorzystać z klasy *DataContext* w celu nawiązania połączenia (podajemy odpowiedni connectionstring) po czym korzystając z klasy *GetTable* pobrać odpowiednią tabelę (tabelę o takiej samej nazwie i polach musimy mieć stworzoną jako klasę) A tutaj przykład LINQ od A do Z w obsłudze bazy danych.

http://pastebin.com/H2ccuPD8

4.2. Napisać w LINQ przykładowe zapytania wyrażone w SQL: selekcja, złączenie, grupowanie, stosowanie funkcji agregujących.

selekcja: pierwsze co robimy to mówimy, na jakiej tabeli pracujemy (*from cust in customers*) i określamy iterator (czyli *cust*) - teraz możemy zrobić selekcję opartą o konkretne pole tegoż iteratora

```
var selected = from cust in customers
     select cust.City;
```

złączenie (**wewnętrzne**): tak jak poprzednio, zaczynamy od zaznaczenia tabeli, na której pracujemy (*from cust in customers*) oraz określenia, którą tabelę dołączamy (*join dist in distributors*), następnie określamy warunek złączenia, w tym przypadku nazwy miast muszą być takie same (*on cust.City equals dist.City*) - zwróćcie uwagę, że przyrównujemy iteratory oraz korzystamy z słowa *equals* zamiast znaku ==. Na samym końcu musimy powiedzieć, co ma zawierać tabela wynikowa robiąc selekcję nowych obiektów. Poniżej jest wersja minimum złączenia, można ją rozbudować o jeszcze jakiegoś np. *where* 'a między linijką z *join* i *select*.

Alternatywne złączenie wewnętrzne - "naiwne" - określamy tabele, na których pracujemy, potem stawiamy warunek, do których krotek się odnosimy (do tych, gdzie City jest takie samo) następnie tworzymy nowe obiekty i je zwracamy jako kolekcję.

```
var joined =
     from cust in customers
     from dist in distributors
     where cust.City == dist.City
     select new { CustomerName = cust.Name, DistributorName = dist.Name };
```

złączenie zewnętrzne:

http://www.dotnetlearners.com/ling/ling-to-sql-left-outer-join.aspx

grupowanie: tutaj również wskazujemy tabelę, na której pracujemy (*from cust in customers*) i nazywamy iterator (*cust*) a potem grupujemy całą tabelę względem kolumny City

agregowanie: w LINQ nie ma funkcji agregującej, jest ona tylko w wyrażeniach lambda; ponieważ (wiki) (agregacja to) sytuacja, w której tworzy się nową klasę, używając klas już istniejących oznacza to, że wystarczy zrobić odpowiednią selekcję, patrz wyżej przy alternatywne złączenie wewnętrzne - "naiwne".

5. Modele danych NoSQL i bazy danych NoSQL

5.1. Model danych JSON i baza Azure DocumentDB

5.1.1. Model danych JSON:

- Dokument JSON jest obiektem o następującej składni:
 - obiekt jest nieuporządkowanym zbiorem (być może pustym) par (pól) nazwa: wartość ujętym w nawiasy klamrowe { },
 - nazwa jest typu String, a wartość jest skalarem, obiektem lub wektorem (array),
 - wektor jest uporządkowanym zbiorem (być może pustym) wartości ujętym w nawiasy prostokątne [],
 - □ skalar jest stringiem, liczbą lub stałą true, false, null.
- Nazwy pól w obiekcie mogą się powtarzać.
- Każdy dokument w kolekcji może mieć inny typ (strukturę).

przykład:

5.1.2. Azure DocumentDB:

- Azure DocumentDB jest usługą chmurową o SQLowej bazie danych, która zarządza dokumentami o strukturze zgodnej z modelem JSON i wykorzystuje język JavaScript do utrzymywania spójności danych.
- jest przeznaczony do ogromnych zbiorów danych rzędy nawet setek terabajtów – wówczas różne kolekcje jednej bazy mogą być pamiętane na kilku maszynach
- każde zapytanie i transakcja musi być ograniczone do jednej kolekcji
- replikacje (przetrzymywanie tych samych danych na kilku serwerach)
 stosuje się w celu zapewnienia odporności na awarie oraz zmniejszenia
 czasu odczytu powoduje to jednak problem
 aktualizowania replik, który rozwiązuje się poprzez określenie
 kompromisu pomiędzy wydajnością a spójnością zależnego od konkretnej
 aplikacji
- wysyłając zapytanie do serwera otrzymamy w odpowiedzi JSONa
- .NET SDK for DocumentsDB pozwala łatwo zarządzać bazą udostępniając wygodne metody do tworzenia baz i przetwarzania danych

5.2. Przykładowe zapytanie do bazy dokumentów JSON

jako SQL:

```
SELECT *
FROM Families f
WHERE f.id = "AndersenFamily"
```

 po REST API (poniżej widzicie zawartość przykładowego komendy POST, adres pod który ono idzie etc - można coś takiego wysłać sobie wygodnie np. javascriptem) oczywiście można tutaj przesłać również definicje procedur składowych, triggerów etc oraz użyć innych komend HTML aniżeli POST - również GET, PUT, DELETE itd nie uczcie się na pamięć - wystarczy, że zapamiętacie, że jest coś takiego jak query z zapytaniem i parameters z parametrami i z jest wysyłane pod jakiś konkretny adres

```
POST
https://contosomarketing.documents.azure.com/dbs/XP0mAA==/colls/XP0m
AJ3H-AA=/docs HTTP/1.1
...
x-ms-documentdb-isquery: True
Content-Type: application/query+json
{
    "query": "SELECT * FROM Families f WHERE f.id = @familyId",
    "parameters": [ {"name": "@familyId", "value": "AndersenFamily"}]
}
```

 za pomocą .NET SDK for DocumentDB dostępnego jako paczka Nugetowa - po odpowiedniej konfiguracji pozwala na wysyłanie zapytań w formie LINQ, lambda lub SQL

Zapytanie LINQ

LINQ Lambda

Zapytanie SQL

5.3. Składnia danych według modelu Key/Value i baza Azure Storage

Każda dane (obiekt) według modelu Key/Value składa się z czterech elementów:

- PartitionKey string jednoznacznie identyfikujący partycje,
- RowKey string jednoznacznie identyfikujący krotkę (rekord) w partycji
- Timestamp znacznik czasowy automatycznie aktualizowany przez system (czas ostatniej aktualizacji)
- Value wartość danej o dowolnej strukturze krotki z dowolnymi zagnieżdżeniami i z możliwością powtarzania atrybutów.

np.:

PartitionKey	RowKey	Timestamp	Description
Baseball	88a1094	2013-10-31T18:42:02.2793386Z	The standard

- tabela Azure może przechowywać maksymalnie 255 par Key/Value, wielkość tabeli nie może przekroczyć 1 mb
- obiekty w tablicy są grupowane według kolumny PartitionKey
- para PartitionKey i RowKey stanowi klucz główny krotki
- klucz główny tworzy indeks klastrowy (dzięki indeksowi klastrowemu, zamiast szukać czegoś w tabeli skanując ją po kolei, przechodzimy przez strukturę b-drzewa stworzonego na podstawie jednej kolumny, dzięki czemu dane szukamy szybciej i z mniejszym zużyciem zasobów)
- znacznik czasowy jest automatycznie aktualizowany i używany do zarządzania optymistyczną współbieżnością
- odpowiedź jest sformatowana jako XML lub JSON
- Azure Table nie wspiera kluczy drugorzędnych, nie ma też pojęcia schematu – każda krotka może mieć inną strukturę

Azure Storage: ograniczenia

Całkowity rozmiar konta Azure Storage	500 TB	
Liczba tablic	Ograniczone rozmiarem konta	
Liczba partycji w tablicy	Ograniczone rozmiarem konta	
Liczba jednostek w partycji	Ograniczone rozmiarem konta	
Rozmiar pojedynczej krotki	Do 1 MB z maksymalną liczbą 255 własności (łącznie z PartitionKey, RowKey i Timestamp)	
Rozmiar PartitionKey	String do 1 KB	
Rozmiar RowKey	String do 1 KB	
Rozmiar Entity Group Transaction	Transakcja może operować na 100 jednostkach a jej rozmiar musi być mniejsze niż 4 MB. Jedna EGT może tylko raz aktualizować jedną jednostkę.	

5.4. Sposób reprezentacji danych o podanym schematu ER w modelu JSON i Key/Value, np. dla Student-Egzamin-Przedmiot.

nie wiem, w prezentacji tego nie ma a już mi się nie chce tego ogaraniać

5.5. Dane BigData i metody ich przetwarzania (na przykładzie MS Azure)

5.5.1. Dane Big Data

Big Data charakteryzuje się stosując tzw. parametry 4V. Parametry te oznaczają, że dane te charakteryzuje duża:

- Volume (objętość) objętość danych; danych konieczne jest partycjonowanie danych na kilka serwerów a obecne upowszechnianie komputerów powoduje wykładniczy rozrost danych
- Variety (różnorodność) różnorodność struktur i źródeł (teksty, obrazy, audio, video, dane sensorowe, logi, serwisy, email, ...), problem z analizą tradycyjne narzędzia analizy danych zorientowane są na dane strukturalne, dodatkowo dane przed użyciem muszą być poddane kosztownym procesom czyszczenia danych
- Velocity (szybkość) szybkość napływania danych i konieczność szybkiego przetwarzania (strumieniowość) - często w czasie rzeczywistym (np. transakcje giełdowe, natężenie ruchudrogowego)
- Variability/Veracity (niejednoznaczność, niepewność) –
 niejednoznaczność (zmienność) znaczenia, zależna od kontekstu,
 poprawność interpretacji przesądza o wartości danych
- 5.5.2. Metody przetwarzania Big Data na przykładzie MS Azure

Czym jest Windows Azure HDInsight?

- Windows Azure HDInsight jest usługą firmy Microsoft, która implementuje i udostępnia w chmurze infrastrukturę klastrową zgodną z Apache Hadoop, z przeznaczeniem do zarządzania, analizy i raportowania danych Big Data.
- Jadro usługi stanowi magazyn danych HDFS (Hadoop Distributed File System) i model programowania MapReduce.
- HDFS stosuje replikację danych dla zapewnienia tolerancji błędów i wysokiej dostępności.
- MapReduce służy do równoległego przetwarzania i analizy danych pamiętanych w HDFS lub Azure Blob Storage. MapReduce postrzega wszystkie swoje zadania jak przetwarzanie na parach klucz-wartość.
- Dane w Azure Blob Storage pozostają dostępne również po usunięciu HDFS.

HDInsight wspiera:

- Hive framework działający w środowisku Hadoop, służący do odpytywania i analizy danych. Udostępnia m.in. SQL-podobny język HiveQL, który może generować zadania MapReduce (transluje zapytania w ciąg zadań MapReduce). Nadaje się głównie do zadań z danymi ustrukturyzowanymi. Dla danych niestrukturalnych lepszy jest Pig. Windows Azure HDInside dostarcza sterownik ODBC dla zapytań Hive z takich narzędzi jak Excel do Hadoop.
- Pig platforma przetwarzania Big Data na klastrach Hadoop.
 Udostępnia język Ping Latin do tworzenia zadań MapReduce. Można go rozszerzać o funkcje w Java, Python C# i JavaScript.
- Sqoop transferuje dane między Hadoop relacyjnymi (SQL-owymi) bazami danych lub innymi strukturalnymi magazynami. Można go wykorzystać aby zaimportować zewnętrzne źródło danych do HDFS. Potrafi także eksportować wybrane dane do zewnętrznych relacyjnych baz danych.

I co nieco z tego można zapamietać:

Zastosowania – uczenie się z danych

- Bogaty zestaw narzędzi do uczenia się z danych relacyjnych, gromadzonych np. w SQL Server, dostarcza SQL Server Analysis Services (SSAS).
- Dla analizy danych nierelacyjnych (NoSQL) takich jak: informacja z sensorów, znaczniki z RFID, pliki logów serwerów, strumienie kliknięć produkowanych przez aplikacje webowe, obrazy z medycznych urządzeń diagnozujących – pomyślane są narzędzia z otoczenia Hadoop/MapReduce.
- Pisanie zadań MapReduce do analizy Big Data jest trudne. Łatwiejsze
 jest programowanie analizy danych w językach Pig i HiveQL. Programy
 takie automatycznie generują zadania MapReduce ukrywając
 jednocześnie ich złożoność przed użytkownikiem.
- HDInsight udostępnia zarówno Pig, jak i Hive. Oferowany jest też zestaw dodatków do Excela, które służą do tworzenia zadań MapReduce. Wyniki można przetwarzać i wizualizować korzystając z PowerPivot i innych narzędzi Excelowych.

6. XML, XPath i XQuery

6.1. Gramatyka XML i wyrażenia zgodne z tą gramatyką jako dokumenty XML.

```
Definicja: Gramatyką XML-ową nazywamy układ:
```

$$D = (top, Lab, \rho)$$

gdzie:

- Lab zbiór etykiet (nazw),
- top ∈ Lab wyróżniona etykieta (szczytowa),
- ρ zbiór reguł (produkcji) o postaci:

$$1 \rightarrow e$$
.

gdzie $l \in Lab$, a e jest wyrażeniem regularnym nad zbiorem Lab – $\{top\}$:

$$e := \varepsilon |1| e? |e^*| e^+ |e_1 + e_2| e_1 e_2 |(e)$$

ε - ciag pusty,

 $l \in \text{Lab} - \{\text{top}\},\$

e? - 0 lub 1 powtórzenie e,

e* – dowolna liczba powtórzeń e (od 0 do nieskończoności),

e⁺ – dowolna dodatnia liczba powtórzeń e (od 1 do nieskończoności),

 e_1+e_2 – alternatywa, wyrażenie e_1 lub e_2 ,

 $e_1 e_2$ – sekwencja, po wyrażeniu e_1 następuje wyrażenie e_2 ,

(e) – wyrażenie regularne w nawiasie.

Przykład, opis osób:

```
Produkcje gramatyki XML-owej
             → osoba+
  osoby
             → nazwisko imię
  osoba
  nazwisko
             \rightarrow \epsilon
  imie
Wyrażenie języka XML-owego (dana XML-owa):
<osoby>
  <osoba>
    <nazwisko>Nowak</nazwisko>
    <imię>Ewa</imię>
  </osoba>
 <osoba>
    <nazwisko>Kubiak</nazwisko>
    <imie>Jan</imie>
  </osoba>
</osoby>
```

6.2. Schematy XML: DTD i XML Schema

6.2.1. DTD

DTD (Document Type Definition)

- element szczytowy deklarowany jest jako DOCTYPE,
- produkcje są deklarowane jako ELEMENT,
- wyrażenie puste jest deklarowane jako #PCDATA,
- dodatkowo: atrybuty

Przykład:

DTD: Gramatyka: <!DOCTYPE osoby[osoby → osoba+ <!ELEMENT osoby (osoba+)> osoba → nazwisko imię <!ELEMENT osoba (nazwisko imię)> nazwisko → ε <!ELEMENT nazwisko (#PCDATA)> imię $\rightarrow \epsilon$ osoby <!ELEMENT imie (#PCDATA)>]> osoba+ nazwisko imię

DTD, a XML

```
<!DOCTYPE bib [
 <!ELEMENT bib (ksiażka*)>
 <!ELEMENT ksiażka (#PCDATA | autor)*>
 <!ATTLIST ksiażka
  tytuł CDATA #REQUIRED
  cena CDATA #REQUIRED>
 <!ELEMENT autor (#PCDATA | nazwisko | adres)*>
 <!ELEMENT nazwisko (#PCDATA)>
 <!ELEMENT adres (#PCDATA)>
                                <bib>
]>
                                 <ksiażka tytuł="XML" cena="100">
                                  <autor>
                                   <nazwisko>Jan Nowak</nazwisko>
                                   Prezes XCon
                                  </autor>
                                  <autor>Ewa Maj</autor>
                                 </książka>
                                 <książka tytuł="SQL" cena="200">
                                 Polecam
                                  <autor>Ewa Maj</autor>
                                  <autor>
                                   <nazwisko>Maria Kubiak</nazwisko>
                                   <adres>Warszawa</adres>
                                  </autor>
                                 </książka>
                                </bib>
```

DTD określa strukturę dokumentu – brak kontroli nad danymi

6.2.2. XML Schema

XML Schema (XML Schema definition language – XSD) umożliwia definiowanie struktury i typów danych w dokumencie XML

- Typy złożone i proste (dla elementów, atrybutów i wartości)
- Wyrażenia regularne w definicji typów

```
<xs:element nazwa="Towar" minOccurs="0" maxOccurs="unbounded">
  <xs:complexType>
   <xs:sequence>
    <xs:element nazwa="NazwaTow" type="xs:string"/>
    <xs:element nazwa="LiczbaSztuk">
       <xs:simpleType>
          <xs:restriction base="xs:positiveInteger">
              <xs:maxExclusive value="100"/>
          </xs:restriction>
       </xs:simpleType>
    </xs:element>
    <xs:element nazwa="CenaPLN" type="xs:decimal"/>
   <xs:attribute nazwa="IdTow" type="IDTOW" use="required"/>
<xs:simpleType nazwa="IDTOW">
                                     <Towar IdTow="872-AA">
                                       <NazwaTow>LaserJet 5MP</NazwaTow>
<xs:restriction base="xs:string">
                                       <LiczbaSztuk>1</LiczbaSztuk>
 <xs:pattern value="d{3}-[A-Z]{2}"/>
                                       <CenaPLN>1847.84</CenaPLN>
</xs:restriction>
                                       <DataZak>2004.06.20</DataZak>
</xs:simpleType>
                                     </Towar>
```

6.3. Model DOM – przykład, rodzaje wierzchołków.

Wg modelu **DOM – Document Object Model (W3C)**, dokument XML przedstawiany jest jako drzewo o 7 typach wierzchołków. **Kolejność wierzchołków w drzewie jest istotna!** Są to wierzchołki typu:

- root (korzeń) lub document korzeń drzewa,
- element (element),
- atrybut (attribute),
- tekst (text),
- instrukcja przetwarzania (processing instruction),
- przestrzeń nazw (spacenazwisko),
- komentarz (comment).

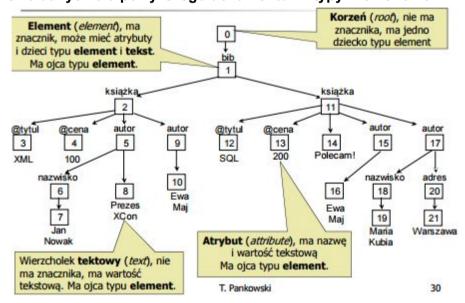
Ograniczymy się do pierwszych czterech.

Każdy wierzchołek ma jednoznaczny identyfikator.

Przykład:

Dokument XML

Drzewo danych dla powyższego dokumentu i 4 typy wierzchołków

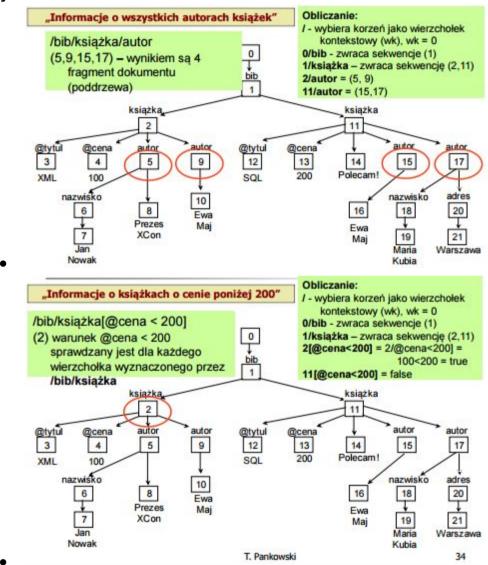
6.4. Zapytania XPath: składnia, przykłady.

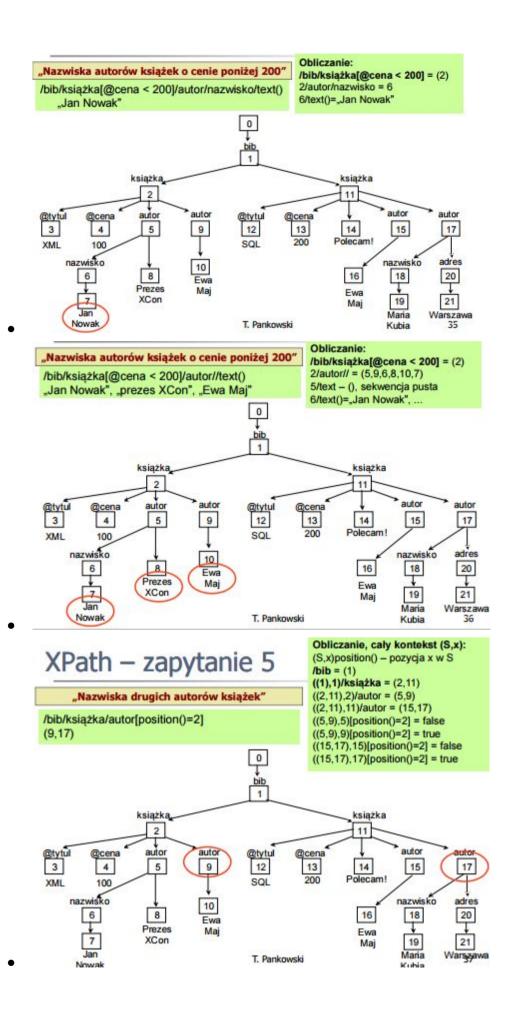
Język XPath

pozwala wybierać fragment dokumentu XML-owego

- wyrażenie XPath definiuje ścieżkę w drzewie danych podając etykiety (znaczniki
 elementów lub nazwy atrybutów) wierzchołków, kierunki przechodzenia drzewa i
 warunki, jakie mają spełniać wybierane wierzchołki,
- każdy wybrany wierzchołek określa poddrzewo, którego jest korzeniem,
- bieżący wierzchołek nazywamy wierzchołkiem kontekstowym,
- jeśli wyrażenie E wyznaczyło sekwencje S i x ∈ S, to parę (S,x) nazywamy kontekstem wykonywania kolejnego wyrażenia.

Zapytania

Wyrażenia XPath

```
Path ::= /Step<sub>1</sub> / Step<sub>2</sub> / . . . / Step<sub>n</sub>
Step ::= Axis :: Node-test [Predicate]*
Axis ::= child | attribute | parent | self | descendant-or-self | . . .
Predicate ::= Path | position() \( \text{O} \ n \ | \text{position()} \( \text{O} \ last() \ | . . .

Przykład:
/bib//*[position() = last()]

postać rozwinięta:
/child::bib/descendant-or-self::node()/child::*[position() = last()]
```

6.5. XQuery – ogólny schemat zapytań, przykłady zapytań

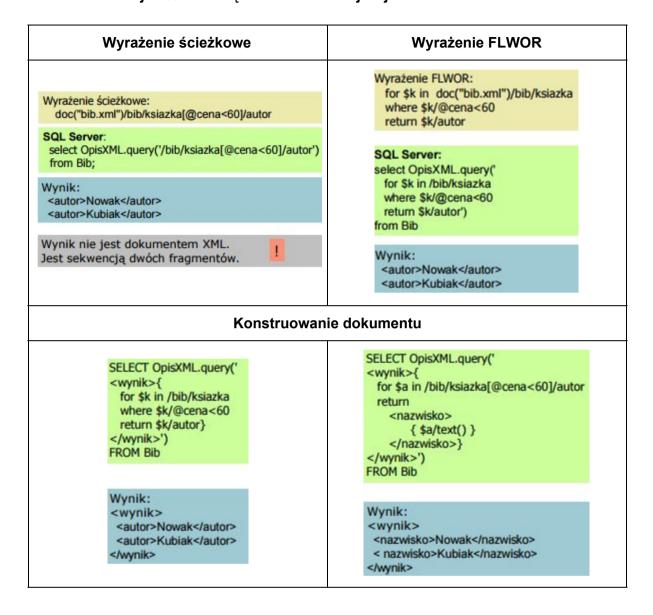
XQuery - język zapytań, który:

- wybiera elementy/atrybuty z dokumentu wejściowego,
- łączy dane z wielu dokumentów wejściowych,
- umożliwia modyfikację danych,
- wylicza nowe dane,
- umożliwia budowanie dokumentu wynikowego
- dodaje nowe elementy/atrybuty do wyniku,
- sortuje wynikowy dokument

Przykłady dla dokumentu:

```
<br/>
<bi>ksiazka cena="55.00">
<tytul>XML</tytul>
<autor>Nowak</autor>
<autor>Kubiak</autor>
<wydawnictwo>PWN</wydawnictwo>
</ksiazka>
<ksiazka cena="70.00">
<tytul>SQL</tytul>
<autor>Nowak</autor>
<autor>Kubiak</autor>
<autor>Kubiak</autor>
<autor>Lipski</autor>
</wydawnictwo>PWN</wydawnictwo>
</ksiazka>
</ksiazka>
</bib>
```

Polecenie: Podaj autorów książek w cenie mniejszej niż 60 zł

I kolejny przykład:

Dla każdego autora PWN podaj wykaz jego książek:

distinct-values = funkcja eliminujaca duplikaty

13

```
<wynik>
  <wykaz>Kubiak<tytul>XML</tytul><tytul>SQL</tytul></wykaz>
  <wykaz>Nowak<tytul>XML</tytul><tytul>SQL</tytul></wykaz>
  <wykaz>Lipski<tytul>SQL</tytul></wykaz>
</wynik>
```